

# สรรหาฎีกาเด็ก

รวดเร็ว แม่นยำ เป็นประโยชน์ by ศูนย์วิชาการอานคดี ศาลฎีกา

WWW.SUPREMECOURT.OR.TH

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๘

ฉบับที่ ๑๕/๒๕๖๘

ความผิดฐานลักทรัพย์ที่ผู้สืบสันดานกระทำต่อบุพการีโดยใช้ยานพาหนะ ตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ วรรคหนึ่ง ประกอบ มาตรา ๓๓๖ ทวิ เป็นความผิดอันยอมความได้ ตาม ป.อ. มาตรา ๗๑ เมื่อผู้เสียหายสามารถขอลอนคำร้องทุกข์ จึงทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๙ (๒) ดังนี้ คำขอส่วนแบ่งสำหรับความผิดฐานดังกล่าวยอมตกไปด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๕๐/๒๕๖๘

พนักงานอัยการจังหวัดอุบลราชธานี

โจทก์

นาย อ. กั๊ปก

จำเลย

ป.อ. มาตรา ๗๑, ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ

ป.วิ.อ. มาตรา ๓๙ (๒), ๔๐, ๔๖, ๑๙๕, ๒๒๕

ความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นความผิดที่ระบุไว้ใน ป.อ. มาตรา ๗๑ วรรคสอง บัญญัติว่า ความผิดดังกล่าวถ้าเป็นการกระทำที่ผู้สืบสันดานกระทำต่อบุพการี แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ แม้ศาลชั้นต้นจะพิพากษาว่าจำเลยที่ ๑ มีความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๖ ทวิ มาด้วย แต่มาตรา ๓๓๖ ทวิ เป็นบทบัญญัติถึงเหตุที่จะทำให้ผู้กระทำความผิดอาญา มาตรา ๓๓๕ ต้องระวางโทษหนักขึ้นกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กิ่งหนึ่งหาใช่เป็นความผิดอีกบทหนึ่งต่างหากจากบทมาตราดังกล่าวไม่ การกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ จึงเข้าหลักเกณฑ์ตาม ป.อ. มาตรา ๗๑ วรรคสอง แล้ว เมื่อผู้เสียหายขอลอนคำร้องทุกข์ในส่วนข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ โดยใช้ยานพาหนะสำหรับจำเลยที่ ๑ แล้ว สิทธิการนำคดีอาญาในความผิดฐานดังกล่าวมาฟ้องจำเลยที่ ๑ ย่อมเป็นอันระงับไป ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๙ (๒) และการที่ผู้เสียหายขอลอนคำร้องทุกข์ยอมเป็นผลให้คำขอในส่วนแบ่งสำหรับความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ร่วมกันคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหาย ๙๕๐ บาท ตกไปด้วย แม้จำเลยที่ ๑ มิได้หยิบยกปัญหาดังกล่าวขึ้นฎีกา แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕



คลิกหรือสแกนเพื่อสืบค้นฉบับย่อยาว

แหล่งรวบรวมความรู้ทางกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน